

Nr 25.

Av herr **Lindahl**, om viss ändring i 24 § lagen om vägdistrikt.

I lag om vägdistrikt av den 7 juni 1934 (242) bestämmes i denna lags 24 §, sista stycket, att »ombud åtnjuter för deltagande i vägstämma gottgörelse av vägdistriktets medel i form av dagtraktamente med 8 kronor för varje dag stämma hålles samt, där väglängden mellan ombudets hemvist och stället för stämmans hållande är större än 10 kilometer, resekostnadsersättning beräknad efter hälften av lägsta avgift för automobil eller hästskjuts, där icke järnväg eller plats i omnibus, där något av dessa fortskaffningsmedel finnes, eller för salongsplats på fartyg, där resan såmedelst sker».

Tillämpningen av dessa bestämmelser har för vägstämeombud, boende på orter inom vägdistriktet, där förbindelse med järnväg eller omnibustrafik saknas, visat sig synnerligen ofördelaktig.

För resa till och från vägstämma har dylikt ombud måst använda automobil, och som endast hälften av denna kostnad gäldas av vägdistriktet, har följden blivit, att ombudets traktamente plus ytterligare tillägg gått till resekostnad och ombudet alltså faktiskt får betala för uppdraget att vara ombud i vägstämma.

Som en given följd av påtalade blir att endast personer med egen bil eller övrigt ekonomiskt välsituerade kunna under dessa omständigheter åtaga sig ifrågavarande uppdrag, ett förhållande, som icke överensstämmer med den demokratisering av representation till vägstämma, som den nya väglagen innebär.

Med stöd av ovanstående får undertecknad härmed hemställa,

att riksdagen måtte besluta sådan ändring av 24 § i lag om vägdistrikt, att ombud, som på grund av bostadsort icke kan färdas till eller från vägstämma på järnväg eller omnibus, erhåller hel ersättning för lägsta kostnad för färd med automobil eller hästskjuts.

Stockholm i januari 1937.

Lars Lindahl.